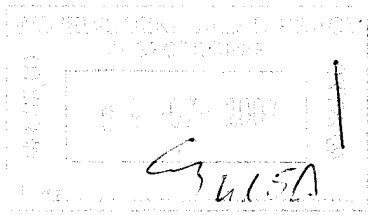

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Halina Olendzka
SEKRETARZ STANU

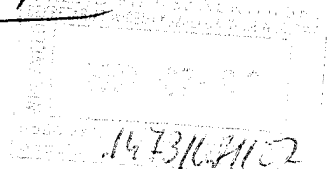
DRP III 074-19-WS/07

P. A. Gancarz - p. Zamieszanie i kof. na m/stronie
05-07-2007

Warszawa, 18 czerwca 2007 roku

P. Dym. D. Stempel
05.07.07-17

Państwo
Marszałkowie i Starostowie

WSZYSCY

W Dzienniku Ustaw Nr 47 z dnia 16 marca 2007 r. pod poz. 314 i 315 zostały opublikowane dwa rozporządzenia, niezwykle ważne z punktu widzenia funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia:

- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 2 marca 2007 r. w sprawie standardów usług rynku pracy;
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 2 marca 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia przez publiczne służby zatrudnienia usług rynku pracy.

Obydwa rozporządzenia odnoszą się do pięciu podstawowych usług rynku pracy tzn.: pośrednictwa pracy, usług EURES, poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej, organizowania szkoleń oraz pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy.

Pierwsze z rozporządzeń dotyczące „standardów usług” jest nowym aktem prawnym, stanowiącym wykonanie delegacji ustawowej art. 35 ust. 3 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. Nr 99, poz.1001, z późn. zm.). Rozporządzenie wprowadza standardy podstawowych usług rynku pracy, do których stosowania są zobowiązane publiczne służby zatrudnienia. Zasadniczym celem wprowadzenia tego rozporządzenia jest zapewnienie wszystkim osobom bezrobotnym i poszukującym pracy, jak również pracodawcom, dostępu do podstawowych usług rynku pracy realizowanych na jednakowym poziomie jakości przez wszystkie urzędy pracy.

Standardy określają jak postępować muszą urzędy realizując podstawowe usługi rynku pracy, jaka powinna być kolejność działań przez nie podejmowanych, a także określają zakres i kierunki przepływu informacji pomiędzy stanowiskami odpowiedzialnymi w urzędzie pracy za oferowanie poszczególnych usług. Standardy określają również terminy podejmowania przez urzędy pracy określonych działań na rzecz osób bezrobotnych i poszukujących pracy. Standard każdej usługi zawiera na początku wykaz podstawowych postępowań, a następnie szczegółowy opis sposobu w jaki każde postępowanie powinno być realizowane. W ten

sposób określone zostały typowe sekwencje czynności, które muszą zostać podjęte przez pracowników urzędu pracy i odzwierciedlone w dokumentacji pracy na poszczególnych stanowiskach pracy.

Z kolei rozporządzenie „w sprawie szczegółowych warunków”, wydane na podstawie delegacji ustawowej art. 35 ust. 4 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zastąpi aktualnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 lutego 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, organizowania szkoleń bezrobotnych, tworzenia zaplecza metodycznego dla potrzeb informacji i poradnictwa zawodowego oraz organizowania i finansowania klubów pracy (Dz.U. Nr 12, poz. 146, z późn. zm.).

W rozporządzeniu tym określone zostały podstawowe warunki, decydujące o tym, że urzędy pracy mogą świadczyć podstawowe usługi rynku pracy na odpowiednim poziomie jakości. Do warunków tych, zależnie od charakteru danej usługi, zalicza się określenie: form pracy, dokumentacji prowadzonych działań i zakresu gromadzonych danych, wymagań co do liczby specjalistów zatrudnionych do realizacji poszczególnych usług oraz wyposażenia technicznego niezbędnego do prawidłowej ich realizacji. Warunki określone w rozporządzeniu powinny zagwarantować, że każda usługa może być realizowana w sposób najlepiej odpowiadający indywidualnym potrzebom klientów urzędów pracy.

Obydwa rozporządzenia są komplementarne w stosunku do siebie. Zostały opublikowane z tą samą datą, wchodzą jednak w życie w różnym czasie. Rozporządzenie dotyczące „standardów usług” weszło w życie 31 marca 2007 r., natomiast rozporządzenie „w sprawie szczegółowych warunków” wejdzie w życie 17 września 2007 r. Warto zwrócić tu jednak uwagę na fakt, iż w obu rozporządzeniach znajdują się przepisy, dla których *vacatio legis* wynosi ponad 15 miesięcy. Przepisy te dotyczą kwestii związanych z dostosowaniem się urzędów pracy do określonych w rozporządzeniu warunków obsady kadrowej niezbędnej do realizacji poszczególnych usług i technicznego wyposażenia tych stanowisk pracy, na których usługi te są realizowane. Pełne dostosowanie w tym zakresie nastąpić musi do 30 czerwca 2008 r. Dzięki przesunięciu w czasie wejścia w życie przepisów wprowadzających te dwa rodzaje wymagań, te spośród samorządów, w których aktualny stan zatrudnienia nie spełnia minimalnych wymagań określonych w rozporządzeniu „w sprawie szczegółowych warunków” będą mogły w swoich budżetach na rok 2008 zaplanować środki na zatrudnienie nowych pracowników i doposażenie ich stanowisk.

Zdaję sobie sprawę z problemów jakie rodzi konieczność zwiększenia obsady kadrowej w powiatowych urzędach pracy, jednak aktualna sytuacja na rynku pracy wskazuje jednoznacznie, że rola aktywnych form pomocy bezrobotnym będzie w najbliższym czasie nabierać jeszcze większego znaczenia niż do tej pory. W wielu sektorach zaczyna brakować siły roboczej. Zaznaczają się też coraz większe problemy z obsadzaniem niektórych stanowisk przeznaczonych dla specjalistów. Urzędy będą musiały w większym zakresie podjąć pracę na rzecz aktywizacji tych grup, które dotychczas były mniej aktywne: długotrwale bezrobotnych, osób w wieku powyżej 50 lat, powracających na rynek pracy, niepełnosprawnych. Bez odpowiedniej obsady kadrowej nie będzie możliwe prowadzenie skutecznej pomocy i zindywidualizowanie działań na rzecz bezrobotnych, poszukujących pracy czy pracodawców.

Pomimo odciążenia w 2004 roku powiatowych urzędów pracy od części wcześniejszych obowiązków (związanych np. z zasiłkami i świadczeniami przedemerytalnymi) - liczba pracowników realizujących podstawowe usługi rynku pracy wzrosła nieznacznie. Na podstawie danych dotyczących zatrudnienia w publicznych służbach

zatrudnienia, uzyskiwanych z urzędów pracy w ramach statystyki publicznej (sprawozdanie MPiPS-06), na koniec 2006 roku wśród powiatowych urzędów pracy znajdowało się wiele takich, które wykazały całkowity brak pracowników na stanowiskach odpowiedzialnych za realizację podstawowych usług rynku pracy. W czterech powiatowych urzędach pracy nie było ani jednego pośrednika pracy, w siedmiu nie zatrudniano ani jednego doradcy zawodowego, w 226 (co stanowi 2/3 wszystkich urzędów) nie zatrudniano lidera klubu pracy, a w 154 urzędach nie zatrudniano specjalisty do spraw rozwoju zawodowego. Taki stan rzeczy rodzi obawę nie tylko o jakość świadczonych usług, ale wręcz pytanie jak urzędy pracy realizują zadania ustawowe bez odpowiedniej kadry.

Pragnę zwrócić Państwa uwagę, że zatrudnienie pośredników pracy, pomimo iż są najliczniejszą grupą pracowników realizujących podstawowe usługi rynku pracy, odbiega obecnie znacząco od założeń przyjętych w rozporządzeniu „w sprawie szczegółowych warunków”; w przypadku doradców zawodowych, specjalistów ds. rozwoju zawodowego czy liderów klubów pracy, zarówno liczba bezrobotnych przypadających na dane stanowisko jak też udział w ogólnej liczbie zatrudnionych w publicznych służbach zatrudnienia – kształtują się zdecydowanie mniej korzystnie.

Liczba osób bezrobotnych przypadająca w roku 2006 na jednego statystycznego pracownika powiatowego urzędu pracy wynosiła 131, tymczasem na jednego pośrednika pracy – 1132, na jednego doradcę zawodowego 3328, na jednego specjalistę do spraw rozwoju zawodowego – 9128, na lidera klubu pracy – 17496.

W porównaniu z rokiem 2005 nastąpił wzrost zatrudnienia pośredników pracy o 388 osób, a wśród doradców zawodowych wzrost ten wyniósł 93 osoby. Jest to postęp niewielki w skali kraju co oznacza potrzebę, a nawet konieczność znacznego zwiększenia tej grupy pracowników.

Dostosowanie warunków realizacji zadań przez urzędy pracy do wymagań określonych w rozporządzeniu „w sprawie szczegółowych warunków” wiąże się z określonymi kosztami. Wychodząc więc naprzeciw problemom z jakimi będą musiały uporać się samorządy powiatów w projekcie nowelizacji ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy rząd zaproponował utrzymanie do 31 grudnia 2009 r. - wprowadzonej na lata 2006-2007 - możliwości przekazania samorządom powiatowym przez ministra właściwego ds. pracy 7% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej wg algorytmu na rok poprzedni na finansowanie programów na rzecz przeciwdziałania bezrobociu, z przeznaczeniem na finansowanie kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowych urzędów pracy, w szczególności pracowników realizujących podstawowe usługi rynku pracy.

Mam nadzieję, iż ze względu na wagę społeczną problemu jakim jest bezrobocie i w trosce o dobre funkcjonowanie urzędów pracy dołożą Państwo wszelkich starań, aby minimalne warunki dotyczące obsady kadrowej i zabezpieczenia technicznych warunków pracy, które zagwarantują należytą realizację podstawowych usług rynku pracy jak najszybciej zostały spełnione i tym samym, aby ww. rozporządzenia mogły być w pełni wdrożone w terminie do 30 czerwca 2008 roku. Bardzo liczę na Państwa otwartość i życzliwość w pierwszym, trudnym okresie obowiązywania rozporządzeń oraz na dalszą dobrą współpracę.

SENATOR
[Podpis]
[Data]